

DECIZIE

07 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Iurie Bejenaru
Ion Druță
Nicolae Craiu
Tamara Chișca-Doneva

examinând recursul declarat de către Compania de Construcții „Terconvit”
Societate pe Acțiuni,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe Acțiuni
„Pietriș” împotriva Companiei de Construcții „Terconvit” Societate pe Acțiuni și
Societății pe Acțiuni „Transcon-M”, intervenient accesoriu Agenția Proprietății
Publice a Republicii Moldova cu privire la declararea nulității contractului de
vânzare-cumpărare,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2016, prin care a
fost respins apelul declarat de către Compania de Construcții „Terconvit” Societate
pe Acțiuni și menținută hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 11 iunie
2015, prin care acțiunea a fost admisă,

c o n s t a ț ă :

La 03 martie 2011, SA „Pietriș” a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Companiei de Construcții „Terconvit” SA și SA „Transcon-M”,
intervenient accesoriu Agenția Proprietății Publice a Republicii Moldova cu privire la
declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare.

În motivarea acțiunii a invocat că conform prevederilor programului de
privatizare pentru anii 1997-1998, acțiunile statului deținute de SA „Transcon-M” în
mărime de 61,48 %, au fost vândute la concurs investițional firmei „Bonevile” SRL.

În acest sens, susține că pentru neonorarea obligațiilor asumate manifestate
prin încălcarea termenilor de achitare a plății pentru obiectul procurat, Departamentul
Privatizării și Administrării Proprietății de Stat s-a adresat în instanța de judecată cu
cerere de reziliere a contractului de vânzare-cumpărare din 11 aprilie 2000.

Menționează că, în temeiul hotărârii Judecătoriei Economice nr. A4-1 pr/2003
din 13 martie 2003, menținută în vigoare prin decizia Curții Supreme de Justiție din
25 septembrie 2003, a fost dispusă rezilierea contractului de vânzare-cumpărare a
valorilor mobiliare ale statului în SA „Transcon-M” din 11 aprilie 2000, cu restituirea
pachetului de acțiuni al statului pe contul Departamentului Privatizări.

Relevă că, în procesul examinării litigiului instanța de fond, în scopul asigurării acțiunii a dispus aplicarea sechestrului pe acțiunile SA „Transcon-M”, sechestrul care a fost menținut, până la restituirea pachetului de acțiuni pe contul Agenției Privatizare în mai 2005, iar în perioada de executare a actelor judecătorești sus menționate, fosta conducere a SA „Transcon-M”, ignorând deciziile instanțelor de judecată, sechestrul existent și fiind conștientă de faptul că privatizarea va fi anulată, a decis încheierea unor tranzacții cu activele societății - tehnica și utilajul pentru construcția și reparația drumului, aflate la bilanțul bazelor de producere și filialelor SA „Transcon-M”.

Astfel, la 08 decembrie 2004 și 14 decembrie 2004, SA „Transcon-M” transmite către Compania de Construcții „Terconvit” SA (conform facturilor fiscale nr. BN 0317192 din 08 decembrie 2004, nr. BN 0317195 din 08 decembrie 2004 și BN 0317198 din 14 decembrie 2004) tehnică specială pentru construcția și reparația drumurilor în cantitate de 29 unități în valoarea totală de 303 048 lei.

La 14 februarie 2008, SA „Pietriș” a fost declarată câștigătoare a concursului investițional de dețatizare a valorilor mobiliare proprietate publică a statului în SA „Transcon-M”, cu ulterioara semnare la 07 martie 2008 a contractului de vânzare-cumpărare.

Afirmă că, pe parcursul inventarierii patrimoniului procurat s-a constatat, că o parte din activele societății - tehnica și utilajul pentru construcția și reparația drumului au fost comercializate ca active neutilizate către diferiți agenți economici.

Remarcă că, tranzacțiile de vânzare-cumpărare din 08 decembrie 2004 și din 14 decembrie 2004 între SA „Transcon-M” și Compania de Construcții „Terconvit” SA au fost încheiate cu încălcarea prevederilor legislației în vigoare și pasibile de a fi anulate, deoarece la data înstrăinării activelor societății sus-menționate, consiliul societății și organul executiv nu au fost în drept să dispună de proprietatea societății și să încheie în numele societății careva tranzacții cu activele acesteia, dat fiind faptul că în temeiul hotărârii Judecătoriai Economice din 13 martie 2003 și a deciziei Curții Supreme de Justiție din 25 septembrie 2003, s-a dispus rezilierea contractului de vânzare-cumpărare din 11 aprilie 2000 cu restituirea în proprietatea statului a acțiunilor SA „Transcon-M”, respectiv, a patrimoniului societății.

Din considerentele arătate, invocă că din moment ce hotărârea Judecătoriai Economice din 13 martie 2003 a devenit definitivă și irevocabilă, părțile au fost readuse poziția de până la semnarea contractului din 2000 (prima privatizare), astfel statul restabilindu-și drepturile proprietarului de jure al patrimoniului SA „Transcon-M” la valoare și componența acestuia până la petrecerea concursului investițional.

Reieșind din acest fapt, consideră că consiliul societății nu a fost în drept să adopte decizia din 10 martie 2004, prin care a permis înstrăinarea tehnicii speciale pentru construcția și reparația drumurilor către Compania de Construcții „Terconvit”.

De asemenea, a precizat reclamanta că, la data efectuării tranzacțiilor în cauză exista încheierea de asigurare a acțiunii, prin care a fost aplicat sechestrul pe acțiunile SA „Transcon-M”.

Evidențiază că, în conformitate cu prevederile Legii privind societățile pe acțiuni, acțiunea reprezintă partea din valoarea activelor societății, fapt din care rezultă, că orice tranzacție încheiată cu activele acesteia este lovită de nulitate în condițiile art. 232 din Codul civil, ca fiind încheiate cu încălcarea interdicției de a dispune de aceste bunuri.

Mai susține că, la efectuarea tranzacțiilor nu a fost stabilit prețul bunurilor mobile, care constituie obiectul actului juridic contestat, astfel fiind încălcate

prevederile Legii nr. 989 din 18 aprilie 2002 cu privire la activitatea de evaluare, care determină expres evaluarea obligatorie în cazurile de înstrăinare a obiectelor evaluării, adică în cazul dat a bunurilor mobile a SA „Transcon-M”.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 220, art. 232 din Codul civil, art. 166, art. 167, art. 174, art. 175, art. 177 din Codul de procedură civilă.

Solicită declararea nulității a tranzacțiilor de înstrăinare a mijloacelor fixe între SA „Transcon-M” și Compania de Construcții „Terconvit” SA.

La 10 februarie 2011, SA „Pietriș” a depus o cerere de concretizare a cerințelor în care a invocat, că consiliul societății SA „Transcon-M” prin decizia din 10 martie 2004, pe lângă tehnica specială pentru construcția și reparația drumurilor a SA „Transcon-M”, a decis și înstrăinarea bunurilor imobile ale subdiviziunii societății din or. Hîncești (DCR-9) (factura fiscală BN 0317192 din 08 decembrie 2004) (f. d. 77, vol. I).

În acest sens, a reiterat că din moment ce hotărârea Judecătoriei Economice din 13 martie 2013 a devenit definitivă și irevocabilă, părțile au fost readuse la poziția de până la semnarea contractului din anul 2000 (prima privatizare), iar statul restabilindu-și drepturile proprietarului de jure al patrimoniului SA „Transcon-M” la valoare și componența acestuia până la petrecerea concursului, consiliul societății și organul executiv nu au fost în drept, în lipsa acordul proprietarului de jure să înstrăineze activele societății, inclusiv bunurile imobile ale acesteia.

Mai mult ca atât, remarcă că tranzacția în cauză este lovită de nulitate, deoarece lipsește consimțământul proprietarului de jure și nu a fost respectată forma autentică stabilită de lege, nerespectarea căreia are drept consecință nulitatea absolută a tranzacției.

Sub acest aspect, menționează că imobilele subdiviziunii Direcția construcții rutiere -9 (DRC-9) din or. Hîncești, traseul Hîncești-Leova și str. Industrială, 9, potrivit datelor din registrul bunurilor imobile sunt înregistrate cu drept de proprietate după SA „Transcon-M”.

Concomitent a indicat că pe lângă mijloacele fixe indicate în facturile fiscale menționate în cererea de chemare în judecată, obiectul prezentei acțiuni se completează cu tehnica și utilajul indicat în factura fiscală nr. BN 0317186 din 03 decembrie 2004, factura fiscală nr. BN 0317185 din 03 decembrie 2004, factura fiscală nr. BN 0317196 din 07 decembrie 2004.

Își întemeiază cererea de concretizare a acțiunii în baza dispozițiilor art. 199, art. 212, art. 213, art. 216, art. 217, art. 220 din Codul civil.

Solicită declararea nulității a tranzacțiilor de înstrăinare a mijloacelor fixe între SA „Transcon-M” și Compania de Construcții „Terconvit” SA.

La 30 ianuarie 2013, SA „Pietriș” a depus o cerere de concretizare a cerințelor prin care a solicitat admiterea renunțării parțiale la acțiune de declararea nulității a contractului de vânzare-cumpărare din 01 decembrie 2004, încheiat între SA „Transcon-M” și Compania de Construcții „Terconvit” SA, în partea ce ține de tehnica și utilajul pentru construcția și reparația drumului, încasarea de la Agenția Proprietății Publice în beneficiul SA „Pietriș” contravaloarea utilajului și tehnicii pentru construcția și reparația drumurilor vândută Companiei de Construcții „Terconvit” SA în valoare de 222 548 lei și a venitului ratat pentru imposibilitatea folosirii bunurilor în mărimea ce va fi contestată separat, declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare din 01 decembrie 2004, în partea ce ține de

bunurile imobile specificate în anexa la acesta și factura fiscală nr. 0317192 din 08 decembrie 2004 (f. d. 129-131, vol. I).

La 06 octombrie 2014, SA „Pietriș” a depus o cerere de concretizare a cerințelor prin care a solicitat admiterea renunțării la acțiune în partea ce ține de declararea nulității a contractului de vânzare-cumpărare din 01 decembrie 2004, încheiat între SA „Transcon-M” și Compania de Construcții „Terconvit” SA, în partea tehnicii și utilajului pentru construcția și reparația drumului, admiterea renunțării la acțiune ce ține de încasarea de la Agenția Proprietății Publice în beneficiul SA „Pietriș” a contravalorii utilajului și tehnicii pentru construcția și reparația drumurilor vândută Companiei de Construcții „Terconvit” SA în valoare de 222 548 lei, declararea nulității a contractului de vânzare-cumpărare din 01 decembrie 2004, în partea înstrăinării bunurilor imobile specificate în anexa la acesta și factura fiscală nr. 0317192 din 08 decembrie 2004 (f. d. 178-183).

La 17 decembrie 2014, SA „Pietriș” a depus o cerere de concretizare a cerințelor prin care a solicitat admiterea renunțării la acțiune în partea ce ține de declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare din 01 decembrie 2004, încheiat între SA „Transcon-M” și Compania de Construcții „Terconvit” SA, în partea tehnicii și utilajului pentru construcția și reparația drumului, admiterea renunțării la acțiune ce ține de încasarea de la Agenția Proprietății Publice în beneficiul SA „Pietriș” a contravalorii utilajului și tehnicii pentru construcția și reparația drumurilor vândută Companiei de Construcții „Terconvit” SA în valoare de 222 548 lei, declararea nulității a contractului de vânzare-cumpărare din 01 decembrie 2004, în partea înstrăinării bunurilor imobile specificate în anexa la acesta și factura fiscală nr. 0317192 din 08 decembrie 2004 (f. d. 223, vol. I).

Ulterior, SA „Pietriș”, a mai depus o cerere de concretizare a cerințelor, prin care a solicitat într-un final declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare din 01 decembrie 2004, în partea ce ține de următoarele bunuri: construcția cu nr. cadastral 5301108.001.01, amplasată în or. Hîncești, extravilan; construcția cu nr. cadastral 5301108.001.02, amplasată în or. Hîncești, extravilan, galeria fabricii de beton asfaltat amplasată în or. Hîncești, extravilan; sonda arteziană, amplasată în or. Hîncești, extravilan, conveyer transportor amplasat în or. Hîncești, extravilan (f. d. 224-225, vol. I).

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 11 iunie 2015, acțiunea a fost admisă, fiind declarată nulitatea contractului de vânzare-cumpărare f/n din 01 decembrie 2014, încheiat între SA „Transcon-M” și Compania de Construcții „Terconvit” SA în partea înstrăinării bunurilor imobile: atelierului de reparație al fabricii de beton și asfalt amplasat în or. Hîncești, extravilan nr. cadastral 5301108.01, galeria fabricii de beton asfalt nr. de inventariere 0994 amplasată pe terenul cu nr. cadastral 5301108.001, cântar amplasat în or. Hîncești extravilan nr. cadastral 5301108.001.02, sondă arteziană nr. de inventariere 09195 amplasată pe terenul cu nr. cadastral 5301108.001 și transportator cu benzi, cu repunerea părților în situația anterioară. Totodată, a fost încasat de la Compania de Construcții „Terconvit” SA în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 2415 lei (f. d. 12-21, vol. II).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2016, a fost respins apelul declarat de Compania de Construcții „Terconvit” SA și menținută hotărârea primei instanțe (f. d. 49-57, vol. II).

La 28 martie 2016, Compania de Construcții „Terconvit” SA a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă (f. d. 62-63, vol. II).

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și pasibilă de casare, deoarece nu au fost elucidate pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond și eronat au fost aplicate normele de drept material și procedural.

Afirmă că, instanța de apel a încălcat prevederile art. 6 alin. (1) și art. 13 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, art. 20, art. 26 alin. (1) din Constituția RM, art. 118 alin. (1), art. 121, art. 122, art. 130, art. 183 alin. (2), art. 239 din CPC.

Menționează că, instanța de apel greșit a ajuns la concluzia că contractul de vânzare-cumpărare urmează a fi anulat, deoarece contravine normelor imperative, însă nu a indicat care anume norme de drept au fost încălcate la încheierea contractului contestat.

De asemenea, apreciază drept greșite concluziile instanțelor ierarhic inferioare precum că lipsesc înscrisuri privind transmiterea bunurilor imobile de către SA „Transcon-M” în posesia și proprietatea Companiei de Construcții „Terconvit” SA, ori bunurile imobile sunt indicate în factura fiscală BN 0317192, care a fost prezentată în original la examinarea cauzei în prima instanță.

La fel, invocă că SA „Transcon-M” este un achizitor conștient al bunului în temeiul contractului de vânzare-cumpărare, iar tranzacția în cauză nu a fost fictivă și a fost încheiată fără forțarea părților.

Sub acest aspect relatează că nici un drept al părților nu a fost încălcat, astfel în temeiul pct. 6.1. al Contractului achitarea pentru proprietate se efectuează în decurs de 6 luni din momentul eliberării facturii fiscale, prin urmare, vânzătorul a eliberat 3 facturi fiscale cu data de 08 decembrie 2004 și 14 decembrie 2004. Iar achitarea de către cumpărător a fost efectuată în 2 tranșe - 82 000 lei la 17 februarie 2005 și 221 048 lei la 26 mai 2005.

Susține că, instanța de apel nu s-a expus în privința argumentelor din referința depusă de Agenția Proprietății Publice, care cu referire la prevederile art. 267 și art. 271 din Codul civil, a invocat că cerințele reclamantului sunt nefondate și neîntemeiate.

Mai mult ca atât, invocă că, în procesul perfectării prețului de expunere a pachetului de acțiuni deținute de stat în SA „Transcon-M”, nu au fost incluse bunurile care au fost înstrăinate de către SA „Transcon-M” către Compania de Construcții „Terconvit” SA, iar admiterea acțiunii ar duce la revizuirea prețului plătit de SA „Pietriș” pentru acțiunile procurate în SA „Transcon-M”.

Prin urmare, conchide că afirmațiile intimaților sunt vădit declarative, deoarece nu-și găsesc confirmare prin probele pertinente și accesibile, ceea ce denotă faptul că sunt formale.

La 26 octombrie 2016, SA „Transcon-M”, a depus referință la recursul declarat, solicitând declararea inadmisibilității acestuia (f. d. 74-76, vol. II).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei instanței de apel din 28 ianuarie 2016 la data de 28 martie 2015, în termen.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul, de a casa decizia instanței de apel și a restitui pricina spre rejudecare în instanța de apel din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

După cum rezultă din actele cauzei, înaintând acțiunea în judecată împotriva Companiei de Construcții „Terconvit” SA și SA „Transcon-M”, SA „Pietriș”, concretizându-și ulterior cerințele, a solicitat declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare din 01 decembrie 2004, în partea ce ține de următoarele bunuri: construcția cu nr. cadastral 5301108.001.01, amplasată în or. Hîncești, extravilan; construcția cu nr. cadastral 5301108.001.02, amplasată în or. Hîncești, extravilan, galeria fabricii de beton asfaltat amplasată în or. Hîncești, extravilan; sonda arteziană, amplasată în or. Hîncești, extravilan, conveier transportor amplasat în or. Hîncești, extravilan.

Fiind investită cu judecarea pricinii în cauză prima instanță a ajuns la concluzia temeiniciei acțiunii și aditerii acesteia integral, declarând nulitatea contractul de vânzare-cumpărare f/n din 01 decembrie 2014, încheiat între SA „Transcon-M” și Compania de Construcții „Terconvit” SA, în partea înstrăinării bunurilor imobile: atelierului de reparație al fabricii de beton și asfalt amplasat în or. Hîncești, extravilan nr. cadastral 5301108.01, galeria fabricii de beton asfalt nr. de inventariere 0994 amplasată pe terenul cu nr. cadastral 5301108.001, cântar amplasat în or. Hîncești extravilan nr. cadastral 5301108.001.02, sondă arteziană nr. de inventariere 09195 amplasată pe terenul cu nr. cadastral 5301108.001 și transportator cu benzi, cu repunerea părților în situația anterioară și încasând de la Compania de Construcții „Terconvit” SA în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 2 415 lei.

Judecând apelul declarat de către Compania de Construcții „Terconvit” SA, instanța de apel a ajuns la concluzia respingerii acestuia ca neîntemeiat și menținerii hotărârii primei instanțe, considerând că instanța a examinat pricina sub toate aspectele și a aplicat corect normele de drept material și procedural.

Instanța de recurs conchide, însă, că o astfel de soluție este una greșită, fapt ce rezultă din nedeterminarea exactă a naturii juridice a litigiului, criteriu, care presupune prin sine lămurirea completă și certă a situației de fapt sub toate aspectele, mai mult că concluziile instanței de apel sunt bazate pe o apreciere unilaterală și arbitrară a materialului probator, fapt ce vine în contradicție cu normele de drept procedural.

În conformitate cu art. 118 alin. (3) CPC, circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 130 alin. (4) CPC, ca rezultat al aprecierii probelor, instanța judecătorească este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele.

Iar, în conformitate cu art. 373 alin. (1) și (2) CPC, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță; instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanța de apel de către participanții la proces.

Reieșind din limitele judecării apelului consfințite în norma enunțată, instanța de recurs reține că contrar acestor prevederi și dispozițiilor conținute în art. 373 alin. (5) CPC, instanța de apel judecând apelul nu s-a pronunțat și nu a combătut toate argumentele invocate în cererea de apel de către Compania de Construcții „Terconvit” SA, inclusiv celor aduse în dezacordul cu hotărârea primei instanțe, dar a trecut în mod superficial asupra circumstanțelor pricinii, remarcând în mod general unele probe reținute de prima instanță, fără a examina legalitatea și temeinicia hotărârii supusă apelului în raport cu regulile și legislația ce guvernează litigiul în cauză.

Astfel, după cum se constată la caz, SA „Pietriș” a solicitat declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare din 01 decembrie 2004, în partea ce ține de următoarele bunuri: construcția cu nr. cadastral 5301108.001.01, amplasată în or. Hîncești, extravilan; construcția cu nr. cadastral 5301108.001.02, amplasată în or. Hîncești, extravilan, galeria fabricii de beton asfaltat amplasată în or. Hîncești, extravilan; sonda arteziană, amplasată în or. Hîncești, extravilan, conveier transportor amplasat în or. Hîncești, extravilan.

Este de menționat, însă, că atât în ședința de judecată a primei instanțe cât și în cererea de apel depusă de Compania de Construcții „Terconvit” SA apelantul a insistat asupra faptului că în procesul perfectării prețului de expunere a pachetului de acțiuni deținut de SA „Transcon-M”, nu au fost incluse bunurile care au fost înstrăinate de SA „Transcon-M” către Compania de Construcții „Terconvit” SA, respectiv eventuala admitere a acțiunii ar duce la revizuirea prețului plătit de către SA „Pietriș” (f. d. 246-verso, vol. I, f. d. 63, vol. II), argument care de altfel a fost invocat și de către Agenția Proprietății Publice în referința din 06 martie 2004 (f.d. 140-141, vol. I).

Instanța de apel, însă, fără a supune verificării argumentul dat în raport cu prevederile legale sub imperiul căror urma a fi judecat prezentul litigiu, s-a limitat doar la expunerea concluziilor reținute de prima instanță, constatând că Agenția Proprietății Publice a RM a organizat concursul investițional pentru privatizarea SA „Transcon-M”, la care câștigătorul a fost declarat SA „Pietriș”, astfel la 07 martie 2008 a fost semnat Contractul de vânzare-cumpărare a acțiunilor statului deținute în SA „Transcon-M” de către Ministerul Privatizării și Administrației Proprietății de Stat și s-a eliberat adeverința de privatizare nr. 5/03 din 04 aprilie 2008.

Iar, pe parcursul inventarierii patrimoniului procurat de către SA „Pietriș” s-a constatat că o parte din activele societății-tehnică și utilajul pentru construcția și reparația drumului au fost comercializate ca active neutilizate către diferiți agenți economici.

În situația dată, reieșind din specificul acțiunii, instanța de recurs consideră că la judecarea cauzei era necesară verificarea legalității hotărârii primei instanțe, cât și obiectului litigiului, și în baza argumentelor invocate de apelant.

În acest sens, se va remarca că în scopul stabilirii temeiniciei sau netemeiniciei pretențiilor înaintate de SA „Pietriș”, era indispensabil, de a stabili întâi de toate dacă bunurile în litigiu au fost incluse în pachetul de acțiuni la privatizarea SA „Transcon-M” de către SA „Pietriș”.

Aici este important de menționat că raportul juridic a apărut între părți ca urmare a încheierii contractului de vânzare-cumpărare a tehnicii speciale pentru construcția și reparația drumurilor f/n din 01 decembrie 2004, încheiat între SA „Transcon-M” și Compania de Construcții „Terconvit” SA.

Iar după cum a fost constatat, la data de 14 februarie 2008, SA „Pietriș” a câștigat concursul investițional de deetatarea a valorilor mobiliare, proprietatea publică a statului în SA „Transcon-M” cu ulterioară semnare a Contractului de vânzare-cumpărare din 07 martie 2008 și eliberarea adeverinței de privatizare nr. 5/03 din 04 aprilie 2008.

Situația, care, de fapt, impune clarificării dacă bunurile în litigiu au fost incluse în pachetul de acțiuni la privatizarea SA „Transcon-M” de către SA „Pietriș” și care au fost vândute Companiei de Construcții „Terconvit” SA de către SA „Transcon-M”, circumstanță care ar fi trebuit cercetată la caz de către instanțele judecătorești pentru constatarea faptului dacă în general SA „Pietriș” este îndreptățit de a pretinde declararea nulității a contractului menționat în partea contestată.

Acest fapt se impune a fi stabilit și din considerentul că Compania de Construcții „Terconvit” SA insistă asupra faptului că în procesul perfectării prețului de expunere a pachetului de acțiuni deținut de SA „Transcon-M”, nu au fost incluse bunurile care au fost înstrăinate de SA „Transcon-M” către Compania de Construcții „Terconvit” SA, iar eventuala admiterea acțiunii ar duce la revizuirea prețului plătit de către SA „Pietriș”.

Împrejurările menționate au fost lăsate, însă, fără apreciere de instanța de apel, pe când urmau a fi analizate în cumul cu alte probe, întru judecarea justă a raportului juridic apărut în speță.

Or, la caz, important este faptul că folosirea criteriilor pentru determinarea corectă a naturii juridice a litigiului, reieșind din specificul acestui, presupune prin sine lămurirea completă și pe bază de dovezi certe a situației de fapt, în coroborare cu cadrul legal aplicabil speței.

La acest capitol se va remarca și faptul că la materiale cauzei lipsesc probe care ar demonstra că bunurile în litigiu au fost incluse în pachetul de acțiuni la privatizarea SA „Transcon-M” de către SA „Pietriș”.

Astfel, la caz se constată că instanța de apel nu a pătruns în esența litigiului cu care a fost investită, fapt ce indică la examinarea superficială a cauzei, cât și la aprecierea arbitrară a materialului probator în raport cu argumentele invocate care sunt relevante cazului.

În conexiunea celor relatate, se stabilește că soluția instanței de apel nu conține o argumentare clară din care să rezulte certitudinea adoptării soluției la care s-a ajuns, având o motivare superficială, fără a fi abordate toate aspectele importante în speță, respectiv instanța de recurs fiind în imposibilitatea să exercite controlul judiciar asupra unei asemenea soluții și să verifice temeinicia și legalitatea hotărârii atacate cu privire la oricare dintre motivele prevăzute de lege.

La acest segment este de menționat că motivarea instanței de apel nu este altceva decât reflectarea poziției primei instanțe, fapt ce denotă că decizia instanței de apel nu conține nici o apreciere ce ar determina definitiv și incontestabil certitudinea adoptării soluției la care s-a ajuns, astfel instanța de recurs fiind în imposibilitatea de a exercita controlul judiciar asupra unei asemenea soluții și să verifice temeinicia și legalitatea hotărârii atacate cu privire la oricare dintre motivele prevăzute de lege.

În concluzie și în sensul art. 6 alin. (1) al Convenției, instanța de recurs ține să menționeze că instanțele de judecată, trebuie, să indice cu suficientă claritate motivele pe care-și întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale să precizeze noțiunile, ce implică o apreciere a faptelor supuse examinării.

De asemenea, noțiunea de proces echitabil impune ca instanța de judecată să nu-și motiveze doar sumar hotărârea sa, ci să examineze efectiv problemele esențiale care-i sunt supuse aprecierii.

Distinct de cele mai sus arătate, Colegiul civil și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că decizia instanței de apel urmează a fi casată cu remiterea pricinii spre rejudecare în instanța de apel.

La rejudecarea pricinii instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate și rejudecând pricina, să emită o hotărâre întemeiată și legală.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c), art. 445 alin. (3) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de către Compania de Construcții „Terconvit” Sotate pe Acțiuni.

Se casează integral decizia Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Sotateții pe Acțiuni „Pietriș” împotriva Companiei de Construcții „Terconvit” Sotate pe Acțiuni și Sotateții pe Acțiuni „Transon-M”, intervenient accesoriu Agenția Proprietății Publice a Republicii Moldova cu privire la declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare, cu restituirea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, de un alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Ion Druță

Nicolae Craiu

Tamara Chișca-Doneva